

25. februarjem ukraden konj tukajšnjemu šolskemu upravitelju g. Ivanjšiču iz hleva, pri sosedu kovaču pa Korošakov kolesej, kjer je bil v popravilu. Tatovi so izginili brez vsakega sledu v noč. Domači orožniki so takoj poizvedovali na vse strani in obvestili potom telefona vse sosedne stanice. Posrečilo se jim je zvedeti, da so jo tatovi ubrali v Prekmurje, kjer so pač mislili prekoračiti državno mejo. In res so se uzmoviči ravno peljali po cesti od Dokležovja proti Bakovcem; nasproti pa jim je prišla orožniška patrula, ki se je vračala iz službe, katera pa ni še nič vedela o tatvini. Ko so jih tatovi, trije po številu, zagledali, so sami zastavili konja in voz ter jo urnih korakov odkurili v bližnjo goščavo. Konja in voz so potem orožniki spravili k bližnjemu kmetu in oba lastnika sta dobila svojo lastnino nazaj, seveda v veliko veselje. Tatovom pa so tudi na sledu, ker jih je spotoma nekdo dobro ogledal.

Nečloveški sin. V sodne zapore je bil izročen Janez Kukovec, oženjeni posestnik v Rakovcih pri Sv. Tomažu pri Ormožu. Omenjeni je osumljen, da je svojo 73letno mater tako pretepel, da je čez dva dni podlegla poškodbam. Zločin, katerega obdolženec odločno zanika, bi naj bil zagrešen v noči od 3. na 4. marca. Preiskava bo dognala krivdo ali nedolžnost.

Napad s kamnom. Ignac Horvat, posestniški sin iz Spuhlje pod Ptujem, se je hotel vrniti iz vinotoča proti domu. Že pred vrati ga je nekdo z debelim kamnom pobil na tla in mu je prizadjal hudo poškodbo. Horvata so oddali v ptujsko bolnišnico.

Pomotoma napaden in poškodovan. V Vrholah pri Slov. Bistrici so neznanci v gozdu napadli in življenjsko nevarno pretepli Štefana Kac, posestnika v Cigoncah. Gre za napadalce z Vrhol, ki so se v temi kmetili v osebi in so poškodovali nedolžnega.

Vlomilec opleni župnijsko pisarno. V Spitaliču pri Konjicah je izrabil neznanec službo božjo za vlom v župnišče. Vdril je skozi zaklenjeni glavni vhod in prišel skozi štiri sobe v župnikovo pisarno. Odnesel je 8000 Din gotovine, več hranilnih knjižic in nekatere listine. Ukradeni denar je obstojal iz raznih zbirk in pred-

Sato, novi japonski zunanji minister.

vsem iz plačane udnine za Mohorjevo družbo. Med službo božjo ni bilo nikogar v župnišču in ta prilika je bila ugodna za delo zločinske roke.

Obklan, ker je branil svojo ženo. V Zloboru pri Mozirju je priskočil na pomoč svoji ženi, katero je napadel Franc B., 38letni mali posestnik Martin Mohorko. B. je potegnil nož in je zabodel z njim Mohorko v vrat in v obe roki. Težje poškodovani se zdravi v celjski bolnici.

Že zopet brezbožniki na delu. Pogostokrat prihajajo iz Slovenije prežalostna poročila o podžaganju evharističnih križev. Ta bogoskrunstva uganjajo v temnih nočeh komunistični brezbožniki, katerih še doslej niso mogli izslediti. Najnovejša žrtev brezbožniške roke je postal evharistični križ na gričku na Loškem v bližini Cerknice na Kranjskem. Križ je bil slovesno blagoslovljen meseca majnika 1935. Bil je najlepši v celi dekaniji, dobro zavarovan pred viharjem in opremljen s strelovodom.

Dva potepuha vlomila v gostilno. V Ljubljani na Tržaški cesti je bilo vlomljeno v noči od dveh neznanih potepuhov v gostilno Modrinjak. Tata sta odnesla raznih predmetov za par tisoč dinarjev.

Nasilnež. 56letni Janez Maver iz Vrhka v občini Tržišče na Dolenjskem je nevarno obrezal vrat z britvijo 43letni vdovi Ani Jontez iz Vrhka. Nasilneža, ki je že

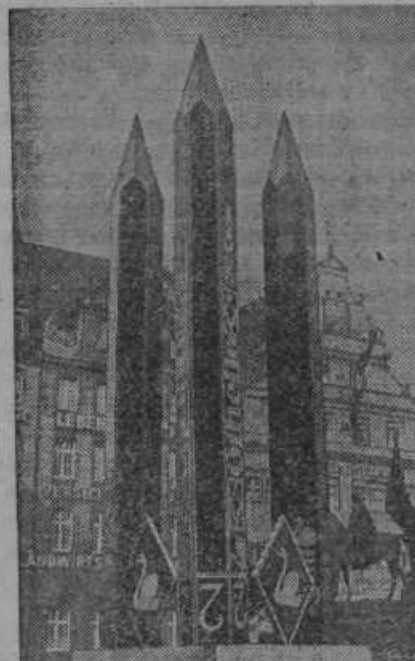
bil kaznovan radi požiga, so zaprli, obrezano žensko pa so oddali v bolnico.

Slovenska Krajina.

Sobota. Borza dela se je preselila v Delavski dom, kjer je dobila res krasne prostore. Tudi za delavce je preskrbljeno, da lahko čakajo v veliki čakalnici in jim tako ne bo treba postajati ure in ure na dežju in v mrazu. Ob priliki prinesemo obširnejše poročilo.

Sobota. Da je naša šola ena med najslabšimi v okraju, je menda že vsakemu znano. Otrok bo kmalu 800, a šolsko poslopje je kakor kaka bajta. Načrt za novo poslopje je izdelan, pa kredita nimamo. Naloženega je okrog en milijon dinarjev, toliko bi menda tudi dobili za stari šol, proračun za novo šolo pa je 4 milijone dinarjev. Občina daje vsako leto v šolski fond 200.000 Din; če bi dobila kje posojilo, bi že letos lahko začeli z zidavo. Čudimo se, da se noben bančni svetnik ni zavzel za to nadvse pereče vprašanje za naše mesto.

Sobota. G. Šoštarec Alojzij, veroučitelj na gimnaziji, je dobil dekret za honorarnega kateheta. Do sedaj je poučeval brezplačno. Čestitamo! — Občni zbor naše gasilske župe je bil zelo

Orjaško trojico svinčnikov je videti na letošnji razstavi v Leipzigu v Nemčiji.

Spanska rdeča milličnica.

Vrhovni poveljnik španskih nacionalnih čet s svojo družino.

buren. Tajnih volitev so se nekateri zelo ball. S štirimi glasovi večine je bil izvoljen g. Benko.

Rafaelova podružnica za Prekmurje se bo osnovala. Pravila so že potrjena. Če bo prišla v dobre roke in če se ne bo uganjalo politike, bo lahko veliko koristila našim delavcem-izseljencem. V »Delavskem domu« v Soboti ima na razpolago prostore, čakamo le še ustanovnega občnega zbora.

V Nemčijo?! Naši delavci nestrpno čakajo obvestila, ali se bo odprla nemška meja za nje ali ne. Upanje je veliko in v Nemčijo bi raje šli kot v Francijo. Daj Bog, bi vsaj dobili tako le menda vsi naši delavci zaslužek!

Sv. Sebeščan. Dekliški odsek našega Prosvetnega društva je v nedeljo 7. marca vprizori! lepo poučno igro »Roka božja«, ki je v vsakem oziru dobro izpadla. Igralke so bile prvič na odru, vendar nismo opazili bojznosti. Če to vpoštevamo, moramo res pohvaliti vse igralke, ki so pač pokazale, kar je bilo v danih razmerah mogoče. Naše ljudstvo ima smisel za igre in je dvakrat napojilo šolo in lepo, mirno sledilo igri. Le korajžno naprej! Vsak začetek je težak. Vaše žrtve Vam pa naj plača Bog! — Tudi zabave, smehe in razvedrila nam je treba. Za to tudi hoče poskrbeti naše društvo in bo

Vse naše gospodinje izredno hvalijo odlične vrline ,FAVORIT' cikorije!

334

vprizorilo na velikonočni pondeljek kolosalno veselo igro »Dva para se ženita«. Že zdaj na to opozarjamo. Igro ponovimo na belo nedeljo in na toplo proško.

Mačkovec. Mi smo umetniki v popraviljanju cest. Lansko leto smo skopali jarke, tisto zemljo vrgli na cesto in tako pustili. Ta je menda patent za blato delati. Cesta pred našo šolo je res neznosna. Ali se ne bo res nihče pobrigal, da bi vsaj malo popravil to cesto. Peš se težko izogneš, kolo moraš vzeti na rame, z vozom pa kar obtičiš. In po ti cesti hodimo k službi božji k Sv. Sebeščanu. Tu udarite!

Prosečka vas. Halo! Halo! Ste že slišali? Pri nas se pri kmetovih zastoj šiva! Komur je kaj treba poflikati, naj pride k nam!

Zavarovalnina „Slovenskega gospodarja“.

V prvem tromesečju leta 1937 smo izplačali sledeče zavarovalnine:

1. Kolar Maks, Kovača vas 13, pošta Slovenska Bistrica.
2. Zelenko Franc, posestnik, Župetinci 40, pošta Sv. Anton v Slov. goricah.
3. Tanacek Anton, posestnik, Vadarci 84, pošta Bodonci.

Zavrjnene so bile sledeče vloge:

1. Belinc Ivan, ker je plačal lani 15. maja in ne tekom decembra ali januarja, kakor zahteva pravilnik.
2. Zaler Franc, ker je imel ob času požara plačano le polletno naročnino.
3. Pavla Pogorelnik, ker ni imela celoletno plačane naročnine.

Zaradi tega, ker moramo za vsak slučaj posebno iskati podatkov, žal ne mo-

remo vsake vloge rešiti kar na hitro, kakor si kdo želi. Prosimo, da se ravnate po sledečem navodilu: Požar je treba vsaj tekom enega meseca po nesreči prijaviti z navadno dopisnico. Na to dopisnico pošljemo posebno vprašalno polo, ki jo je treba natančno izpolniti s potrdili. Ko to dobimo, pregledamo resničnost podatkov in če vse odgovarja, se zavarovalnina nakaže. Vsakdo, ki dobi zavarovalnino izplačano, je dolžen, pridobiti vsaj dva nova naročnika in dati pri cerkvi oznaniti, da je prejel zavarovalnino »Slovenskega gospodarja«. One slučaje, ki ne odgovarjajo pravilniku, objavljamo zaradi tega, da ne bodo sosedi in drugi v zmoti, kakor da smo mi zakrivali. Slučaji, ki niso še objavljeni, so v poizvedovanju.

Zavarovalni odsek.

DRUŠTVENE VESTI

Sv. Trojica v Slov. goricah. Na praznik sv. Jožefa, dne 19. marca, proslavimo fantje naše fare svoj fantovski praznik. Zjutraj med 6. sv. mašo se bodo strnili ob oltarju pri obhajilni mizi vsi fantje in mladi — naš fantovski naraščaj — se bodo okrepcali z onim, ki mladostne viharje miri. — Popoldne ob 3. uri po večernicah v samostanski dvorani pa nastopijo s peštrim sporedom.

Sv. Marko nižje Ptuja. Na našem odru pa je vsako nedeljo vse živo, tako pravijo Markovčani. In res, pridni so naši igralci in igralke Bralnega društva, ki nam skoraj nedeljo za nedeljo nudijo toliko lepega, kar nam je v pošteno zabavo, v pouk in spodbudo. V nedeljo 7. marca so bile počaščene naše matere z lepo uspelo in nadvse dobro obiskano »Materinsko proslavo«. Prav tako lepo bo pa tudi na cvetno nedeljo popoldne po večernicah, ko nam bodo naši igralci in igralke uprizorili nadvse lepo in ganljivo ter za postni čas najprimernejšo igro Slehernik.

Ljutomer. Kakor smo lansko leto v mesecu septembru doživljali odtenek Slomšekovih dni in se obenem duhovno prenovili, tako stopamo z globoko zavestjo k velikemu prazniku sv. Jožefa. Zopet bo duhovno prenovljena stopila naša katoliška mladina v ta dan; naši fantje bodo namreč takrat opravili duhovne vaje pod spretnim vodstvom nam znanega mladinojuba č. g. Štefana Vogrina, ravnatelja Martinišča iz Murske Sobotice. Na praznik sam bo med sveto mašo skupno sv. obhajilo moške mladine. Po osmi sv. maši pa sledi zborovanje mladine, moške in ženske v Katoliškem domu, kjer bo govoril tajnik Prosvetne zveze iz Maribora. č. g. Camplin. Zlasti so še vabljeni k temu zborovanju očetje in matere, da bodo spoznali, da se njihova mladina vzgaja v katoliškem duhu in da je na varnem pred naprednjaštvom, ki mu ni mar duh, temveč le samo telesnost. Popoldne je ob 3. uri akademija. Naši fantje in mladi se neprestano vežbajo, da bodo posamezne točke dovršene. Poleg gimnastičnih vaj bomo videli mnogo simboličnih točk. Po dolgih tež-

Odklej imajo moške hlače zalikano gubo?

Veliko predpisov za moške obleke, ki imajo tudi svoja navodila, izvira od bivšega angl. kralja Edvarda VII, ki je bil zlasti kot prestolonaslednik merodajen za navodila moških oblek. Tako tudi pravijo, da je zalikana guba na hlačah njegova iznajdba, čeprav je to navodilo nastalo prav slučajno: Ko je Edvard VII. kot prestolonaslednik bival kot gost v Karlovih varih, se je bil na sprehodu tako približal neki žični meji, da se mu je hlačenica raztrgala. Prestolonaslednikov spremeljalec je moral čim hitreje pomagati svojemu gospodu: naglo je sešil hlačenico, da je nastala guba — in še drugo hlačenico. Ljudje so

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

10

»Ne govori tako prevzétno! Na kraju pride tudi tebi kraj. Veronika tudi ni hotela ubogati, dokler je ni doletelo.«

»Veronika?« se je silil Anza, da je bil, kolikor je mogel, miren. »Kaj je doletelo Veroniko?«

»Nič, nič. Ponoči je lezla gor čez Šmarske peči, čeprav ji je mežnar branil in prepovedoval — pa ji je spodrsnilo, padla je in si je nogo izvila in roko zlomila.«

»In je umrla?« je zasopihal grofov jagar.

»Hvala Bogu, da ne! Daleč pa smrt ni bila, nak. Le malo je manjkalo, da se ni prav do kraja pobila in ubila. Na srečo ni bilo kaj hudega.«

»Gašpar,« se je zadržal grofov jagar, »lažeš se. Nočeš mi resnice povedati. Z zvijačo me hočeš uloviti.«

Gašpar je zazijal z očmi in z usti, zastrmel je v mladega moža in zmajal z glavo:

»Zdaj pa ne vem, kodi ga je. Kaj pa ti je? Ali ti ura v glavi narobe bije?«

»Veronika je mrtva! Čul sem, ko so ji za pogrebščino zvonili,« je trdil Anza.

»Sanjalo se ti je ali pa se ti še sanja.«

»Čez Šmarske peči je padla in se ubila. Zdaj pa naj bi nekdo po nedolžnem bil za to obsojen.«

»Nak, zdaj ne vem, ali si ti ob pamet ali se meni meša.«

»Saj vem! Po nedolžnem dolžijo nekoga, da jo je potisnil dol, in biriči ga vsepovsod iščejo.«

»Aaahaa, zdaj se mi nekaj bliska v možganih. Kak pavliha te je potegnil za nos in ti je natvezel celo strašno storijo. Zaradi tega torej si izginil, kakor da te je zemlja požrla, in te ni bilo nikjer najti!«

»Jaz vem, kar vem. Po pravi poti me ne morete uloviti, zato me hočete po taki zviti.«

»Človek božji, tebi so se možgani skisali. Strehe, strehe ti je treba! Na, Anza, zastoj ti jo dam, na!«

»Gašpar, mislim sem, da bom pri tebi kaj drugega našel. Ko bi bil vedel, da si tak hinavec, bi ne bil lezel za tabo.«

»Kak hinavec? Zakaj me zmerjaš za hinavca?«

»Če nisi, pa po resnici povej! Veronika je mrtva.«

»Ne in ne! Veronika je zdrava in bodra kakor midva. Samo levico ima še zavezano in pri hoji še nekoliko raca — drugače ji ni kaj.«

»Kdaj si jo videl?«

»Še danes zjutraj. Včeraj sem bil pri svaku, pri mežnarju v Šmarju čez noč, in danes zjutraj, preden sem šel na pot, sem bil še z Veroniko v cerkvi pri maši.«

Zdaj pa grofov jagar le ni bil več tako trden v